

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 1790/11
Дана 17.05.2011. године
Београд
Немањина бр. 9

КЗ-32.1.

.	КЗ-32 кривична дела против човечности и других добара заштићених међународним правом
---	--

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Соње Манојловић, председника већа, судија Наде Хаџи-Перић и Драгана Ћесаровића, чланова већа, са вишим судијским сарадником Зорицом Аврамовић, као записничарем, у кривичном предмету против **окривљеног АА и др**, због кривичног дела трговина људима из члана 388 став 6 у вези става 3 у вези става 1 КЗ, одлучујући о жалби Вишег јавног тужиоца у Београду, окривљеног АА и његовог браниоца адв. АБ и браниоца окривљеног ББ адв. БА, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.3187/10 од 17.09.2010. године, у седници већа одржаној у смислу члана 375 ЗКП, **дана 17. маја 2011. године**, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду, окривљеног АА и његовог браниоца адв. АБ и браниоца окривљеног ББ, адв. БА, а пресуда Вишег суда у Београду К.бр.3187/10 од 17.09.2010. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.3187/10 од 17.09.2010. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела трговина људима из члана 388 став 3 у вези става 1 КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју му се урачунава и време проведено у притвору од 12.06.2008. године па надаље, док је окривљени ББ оглашен кривим због извршења кривичног дела трговина људима помагањем из члана 388 став 1 у вези члана 35 КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 2 (две) године, у коју му се урачунава и време проведено у притвору почев од 12.06.2008. године, па до 17.07.2009. године. Окривљени АА и ББ ослобођени су дужности плаћања трошкова кривичног поступка.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-Виши јавни тужилац у Београду, због одлуке о казни из члана 367 став 1

тачка 4, у вези члана 371 став 1 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду пресуду Вишег суда у Београду К.бр.3187/10 од 17.09.2010. године преиначи у погледу одлуке о кривичној санкцији, те да окривљеном АА и окривљеном ББ изрекне строже кривичне санкције за наведено кривично дело.

-окривљени АА, због висине казне од три године затвора, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд преиначи ожалбену пресуду и окривљеног ослободи или да се окривљеном казна смањи;

-бранилац окривљеног АА адв.АБ, због битне повреде одредаба ЗКП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи пресуду Вишег суда у Београду К.бр. 3187/10 од 17.09.2010. године и оптуженог АА ослободи од оптужбе или да се ожалбена пресуда преиначи у погледу казне и окривљени АА блаже казни.

-бранилац окривљеног ББ адв.БА, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи првостепену пресуду Вишег суда у Београду К.бр.3187/10 на тај начин што ће окривљеног ББ ослободити од оптужбе.

Бранилац окривљеног АА адв.АБ уложила је одговор на жалбу Вишег јавног тужиоца у Београду, са предлогом да Апелациони суд у Београду одбије жалбу Вишег јавног тужиоца у Београду Кт.бр.1008/08 од 09.03.2011. године и усвоји жалбу окривљеног од 14.03.2011. године, изјављену против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.3187/10 од 17.09.2010. године.

Апелациони јавни тужилац у Београду је у поднеску Ктж бр.1803/11 од 12.04.2011. године предложио да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу Вишег јавног тужилаштва у Београду као основану и преиначи пресуду Вишег суда у Београду К.бр.3187/10 у погледу одлуке о кривичној санкцији, те да Апелациони суд у Београду одбије жалбе окривљеног АА и његовог браниоца адв.АБ, као и жалбу браниоца окривљеног ББ адв.БА, као неосноване.

Апелациони суд у Београду одржао је седницу већа у смислу члана 375 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Београду, а у присуству окривљеног АА и његовог браниоца, адв.АБ, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, жалбом, одговором на жалбу и предлогом Апелационог јавног тужиоца у Београду, испитујући првостепену пресуду по службеној дужности, у смислу члана 380 став 1 тачка 1 и 2 ЗКП, нашао:

Жалбе су неосноване.

Побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреде кривичног закона, на које Апелациони суд, као

другостепени суд, у смислу одредбе члана 380 став 1 тачка 1 и 2 ЗКП, пази по службеној дужности.

Жалбом окривљеног оспорава се ожалбена пресуда због битних повреда одредаба кривичног поступка, иако окривљени у жалби не наводи у чему се конкретно повреда огледа, већ суштински из садржине жалбе произилази да окривљени оспорава оцену исказа оштећене ОО. Бранилац окривљеног АА адв.АБ, такође побија ожалбену пресуду због битне повреде одредаба ЗКП, наводећи да је првостепени суд учинио битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11 ЗКП, јер је пресуда неразумљива, изрека и образложење пресуде су противречни, а разлози о одлучним чињеницама су по наводима браниоца потпуно нејасни, док и бранилац окривљеног ББ побија ожалбену пресуду због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11, при чему наводи да првостепена пресуда нема разлоге о одлучним чињеницама, а што је последица погрешно утврђеног чињеничног стања, при чему, такође, оспорава исказ оштећене.

Изнете жалбене наводе, Апелациони суд у Београду оцењује као неосноване, јер је по налажењу Апелационог суда у Београду изрека побијане пресуде разумљива, у побијаној пресуди о свим одлучним чињеницама дати су довољни и правилни разлози, који не садрже противречности, нити међусобне, ни у односу на садржину изведених доказа, а одбране окривљених, као и исказ сведока - оштећене детаљно су анализирани и цењени, како појединачно тако и у односу са другим изведеним доказима. Такође, суд је у образложењу ожалбене пресуде дао јасне и убедљиве разлоге зашто прихвата односно не прихвата одређене доказе, па се неоснованим показују жалбени наводи бранилаца окривљених и окривљеног АА, да је ожалбена пресуда донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11 ЗКП.

По налажењу Апелационог суда у Београду, првостепени суд је у образложењу ожалбене пресуде, детаљно интерпретирао и ценио исказ оштећене ОО, као и одбране окривљених, које је ценио појединачно и у међусобној вези и у образложењу ожалбене пресуде, дао је јасне, уверљиве и непротивречне разлоге, па су супротни жалбени наводи окривљеног и бранилаца окривљених да је првостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11 ЗКП, оцењени као неосновани.

Окривљени АА и његов бранилац адв. АБ, побијају ожалбену пресуду и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, при чему оспоравају да је окривљени АА знао да је оштећена ОО малолетна, те да према наводима жалбе окривљеног и браниоца, њен изглед одаје далеко старију особу, те да је она прећутала своје године, те да по налажењу одбране није било никаквог врбовања од стране окривљеног, већ да је, напротив, оштећена добровољно кренула са њим уз претходну сагласност родитеља.

Оспоравајући ожалбену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, бранилац окривљеног ББ адв. БА наводи да је погрешно првостепени суд утврдио да је окривљени ББ био свестан да може да учини кривично дело, па је на то својим чињењем и пристао, те да окривљени ББ није

извршио кривично дело јер исти није имао ниједан разлог да посумња да је реч о било каквој забрањеној радњи, а нарочито не о кривичном делу за које је оглашен кривим, јер му је оштећена представљена као девојка АА, те да су све време деловали као заљубљени пар, тако да није постојала ниједна околност на основу које би ББ могао да посумња у нешто, односно да заправо зна о чему се у конкретном случају ради.

Апелациони суд у Београду изнете жалбене наводе окривљеног АА и његовог браниоца адв.АБ, као и наводе браниоца окривљеног ББ адв.БА, оцењује као неосноване, а правилан је закључак првостепеног суда да су окривљени АА и окривљени ББ, на начин и под околностима описаним у изреци првостепене пресуде, извршили кривично дело и то АА, кривично дело трговина људима, а окривљени ББ кривично дело трговина људима помагањем. Утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно засновао делом на основу одбрана окривљеног АА и окривљеног ББ, али пре свега на основу исказа оштећене ОО, као и на основу извештаја о садржини комуникације Одељења за електронски надзор службе за специјалне истражне методе Управе криминалистичке полиције, Дирекције полиције МУП РС. За свој закључак и за оцену изведених доказа, првостепени суд је дао довољне, правилне и детаљне, а за Апелациони суд потпуно прихватљиве разлоге.

Првостепени суд је чињенично стање пре свега утврдио на основу исказа оштећене ОО која је навела да је у Суботици упознала окривљеног АА, који јој се тада представио као „Лала“, да му је пришла јер јој се свидео, да су након тога почели да се чују телефоном и да се виђају, да је она најпре рекла да има 19 година, а затим је рекла да има 17 година, те да су она и окривљени АА почели да се забављају, као и да је била заљубљена у њега и да је више пута са њим спавала у хотелу „Европа“, при чему је окривљеном објаснила да нема документа зато што мора да иде у Кулу да би их добила, на шта јој је окривљени АА рекао да има један човек на Косову кога зову „ВВ“ и да он може да јој набави папире и то личну карту, пасош и визу за целу Европу, али да јој требају само слике које му она никада није дала, нити ју је он сликао, да папире може добити за два месеца, а можда и раније, при чему јој је препоручио да узме ту визу, јер онда могу да иду по целој Европи, а не само код његових кући, при чему је објаснила да јој је рекао да сва документа могу да се у Косовској Митровици „направе“ за неких 7.000 евра и да оду тамо где би требали да проведу два месеца, колико је потребно да се ти папири среде и да ће „ВВ“, који држи неке девојке и код кога би требала да ради док се тај новац не заради, то да заврши, а да затим продуже ка мору и евентуално даље, при чему је напоменула да јој окривљени није рекао шта конкретно треба да ради, да ли као конобарица или да се бави проституцијом. Оштећена је такође навела да је четири или пет дана пре њиховог поласка дошао друг окривљеног чије име не зна, који је такође одсео у хотелу и био је у друштву када је она била са окривљеним АА, за кога не зна чиме се бави и њему је окривљени АА рекао „Ово је моја девојка“, при чему је истакла да је њен осећај био да су се њих двојица знали од раније, иако су седели за истим столом, они су се одвајали од стола, тако да је она остајала сама, њихова комуникација се одвијала скоро искључиво на албанском језику, при чему јој окривљени АА није ништа преводио о садржају комуникације, услед чега ништа није разумела и због тога не може да се изјасни шта су они између себе разговарали, при чему је додала да јој је путовање 4 или 5 дана пре пута

предложио АА, односно да јој је то предложио када је дошао његов друг окривљени ББ. Исказ наведеног сведока првостепени суд је у потпуности прихватио, и дао разлоге на страни 9 образложења ожалбене пресуде, а које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду.

Наиме, чињенично стање првостепени суд је утврдио и на основу извештаја о садржини комуникације Одељења за електронски надзор Службе за специјалне истражне методе Управе криминалистичке полиције Дирекције полиције МУП РС, и то на основу комуникације коју су остваривали окривљени АА и ВВ1, звани „ВВ“, из којих разговора је пре свега првостепени суд утврдио да је окривљени АА ВВ1 понудио на продају младу девојку за износ од 1.500 евра, на шта В1 није пристао, јер му је цена била превисока, пошто је највиша цена 500 евра, па је окривљеном АА понудио да девојка радећи код њега заради тај новац, док је из наредног разговора ВВ1 обавестио окривљеног АА да може да прихвати девојку и да би му од њеног рада давао новац до тражене цене, а што би било за 10 дана јер је цена за пола сата рада девојке 40 евра, док је првостепени суд на основу разговора од 10.06.2008. године утврдио да је окривљени АА у том телефонском разговору ВВ1 обавестио да је име девојке ОО, да је лепа, стара 18 година, висока 1,80 метара, да није дебела, већ да је тешка „нема ни 50 кила“ и да није наркоманка, док је првостепени суд такође из извештаја о садржини комуникације Одељења за електронски надзор Службе за специјалне истражне методе Управе криминалистичке полиције, Дирекције полиције МУП-а РС, утврдио да је окривљени АА 10.06.2008. године, послао СМС поруку ВВ1 званом „ВВ“ у коме га обавештава да има да прода једну девојку из Суботице, која је лепа и стара 18 година, те да је окривљени АА 11.06.2008. године преко мобилног телефона обавестио ВВ1, са којим се договорио да кад дође код њега кући пред оштећеном за новац ништа не говори, и ако му се оштећена свиди, да му новац да у другој соби, те да је 12.06.2008. године, АА обавестио ВВ1 да је кренуо и да ће око 11,00 часова бити код њега. Наведене телефонске разговоре првостепени суд је детаљно интерпретирао, анализирао и ценио у образложењу ожалбене пресуде и дао јасне и уверљиве разлоге, шта је на основу истих утврдио.

Наиме, правилно је на основу изведених и правилно оцењених доказа првостепени суд утврдио чињенично стање и то да је окривљени ОО лажним приказивањем чињеница малолатну оштећену ОО, да ће је оженити и са њом живети у Шпанији, довео у заблуду у којој је одржавао до 12.06.2008. године, а чиме ју је у циљу вршења проституције врбовао ради продаје по претходном договору ВВ1 званом „ВВ“ за износ од 1.500,00 евра и дана 11.06.2008. године ангажовао окривљеног ББ који је требао да за договорени износ од 300,00 евра превезе окривљеног АА и малолетну оштећену, као врбовано лице у циљу вршења проституције до Косовске Митровице.

Првостепени суд је, како је то већ наведено, чињенично стање утврдио делом на основу одбрана окривљених, као и на основу исказа оштећене ОО.

Жалбени наводи окривљеног АА и његовог браниоца адв.АБ да окривљени није знао да је оштећена ОО малолетна, оцењени су као неосновани, имајући у виду да је правилно првостепени суд на основу исказа оштећене утврдио да је окривљени знао да оштећена има мање од 18 година, имајући у

виду да му је оштећена рекла да има 17 година, а при чему је имао непосредан увид у њен извод из матичне књиге рођених, како је то правилно утврдио првостепени суд.

Првостепени суд је на страни 11 образложења ожалбене пресуде нашао да је окривљени АА био свестан свога дела и да је хтео његово извршење, односно да је поступао са директним умишљајем, који је при томе обухватио и свест да је оштећена малолетна, при чему је био свестан да је његово дело забрањено, док је за окривљеног ББ утврдио да је окривљени био свестан да може да учини кривично дело, па је на то својим чињењем пристао, односно да је поступао са евентуалним умишљајем, при чему је био свестан да је његово дело забрањено, о чему је, како је то већ речено, првостепени суд на страни 11 образложења ожалбене пресуде дао јасне и довољне разлоге.

Жалбени наводи браниоца окривљеног ББ, адв.БА да окривљени ББ није знао године оштећене је без утицаја на одлуку суда, јер је првостепени суд у образложењу пресуде на страни 12 навео да је утврђено да је окривљени АА знао да је оштећена малолетна, јер је имао непосредан увид у њен извод из матичне књиге рођених, док ниједан изведени доказ не упућује на недвосмислен закључак да је и окривљени ББ знао за ту чињеницу.

Побијајући првостепену пресуду због повреде кривичног закона, окривљени АА и његов бранилац адв.АБ не наводе у чему се конкретно повреде кривичног закона огледају.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сва битна обележја кривичног дела трговина људима из члана 388 став 3 у вези става 1 КЗ, а у радњама окривљеног ББ сви битни елементи кривичног дела трговина људима помагањем из члана 388 став 1 у вези члана 35 КЗ, о чему су у ожалбеној пресуди дати довољни и правилни разлози.

Побијајући првостепену пресуду у делу одлуке о казни, Виши јавни тужилац у Београду наводи да изречене казне нису адекватне тежини учињених кривичних дела и да је приликом одлучивања суд у великој мери преценио значај олакшавајућих околности.

Окривљени АА и његов бранилац адв.АБ такође су изјавили жалбу у делу одлуке о изреченој казни и предложили су да се окривљени АА блаже казни, при чему је бранилац окривљеног ББ адв. БА навела да је одлука о кривичној санкцији незаконита.

Насупрот изнетим жалбеним наводима тужиоца, окривљеног и бранилаца окривљених, првостепени суд је правилно утврдио све околности које су од значаја да кривична санкција буде правилно одабрана, а њена висина правилно одмерена, у смислу члана 54 КЗ, правилно је ценио олакшавајуће и отежавајуће околности на страни окривљених. Наиме, правилно је првостепени суд од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА имао у виду његов ранији живот, односно његову ранију неосуђиваност, док отежавајућих околности није нашао, док је на страни окривљеног ББ имао у виду његове личне прилике

односно чињеницу да је окривљени породичан човек и отац седморо деце, од којих је двоје малолетно, док је од отежавајућих околности на страни окривљеног ББ суд имао у виду његов ранији живот, односно његову ранију осуђиваност, али и чињеницу да је од раније осуде прошло преко 20 година и да окривљени није осуђиван за истоврсно кривично дело, као и дело које му је у конкретном поступку стављено на терет, па је првостепени суд окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године, уз урачунавање времена проведеног у притвору, а окривљеног ББ на казну затвора у трајању од 2 (две) године, уз урачунавање времена проведеног у притвору, налазећи да су овако одмерене казне адекватне тежини учињених кривичних дела и друштвеној опасности окривљених као учинилаца, те да ће се на овај начин у потпуности остварити сврха кривичних санкција и кажњавања из члана 4 став 2 и члана 42 КЗ.

Насупрот жалбеним наводима јавног тужиоца, окривљеног и бранилаца окривљених, по налажењу Апелационог суда у Београду, првостепени суд је правилно утврдио све олакшавајуће и отежавајуће околности на страни окривљених, истима је дао адекватан значај, исте је навео у образложењу ожалбене пресуде и дао јасне и довољне разлоге за своју одлуку.

По налажењу Апелационог суда у Београду, овако изречене казне затвора окривљенима нужне су да изразе друштвену осуду за кривично дело, али и довољне за остварење у члану 4 и 42 КЗ, прописане сврхе изрицања кривичних санкција и сврхе кажњавања, па су стога жалбе оцењене као неосноване.

Правилно је првостепени суд на основу одредбе члана 196 став 4 ЗКП, окривљене ослободио дужности плаћања трошкова кривичног поступка.

Имајући у виду наведено, на основу одредбе члана 388 ЗКП, Апелациони суд у Београду донео је одлуку као у изреци пресуде.

Записничар
Зорица Аврамовић с.р.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА,
Соња Манојловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Светлана Антић